

Den sidste danske Skole i Sønderjylland.

Da *Erik Skrams „Hinsides Grænsen“* for nogle Aar siden udkom, vakte det Forundring hos mere end én, at han i sin Skildring af Haderslev ikke med et Ord omtalte *Frk. Taubers Pigeskole*, den eneste danske Skole, der den Gang endnu eksisterede i Sønderjylland. „Der er Latinskole i Haderslev, og den er naturligvis tysk“, skriver han og fortæller om en Moder, der sagde til ham: „Jeg tror ikke, at nogen Dreng har grædt saa meget som min. Han er syg næsten hver Dag, naar han kommer fra Skole“. Havde her ikke været Anledning til at fremhæve, at de danske Pige børn endnu havde en Skole, hvor de kunde tale og synge Dansk af Hjærtens Lyst, og som de da ogsaa søgte til baade fra By og Land, ofte uden at sky en Skolevej paa over en halv Mil?

Nu er imidlertid ogsaa denne, den sidste danske Skole, lukket, og Pigerne maa som Drengene „høre og gjentage forsætlig tilrettelagte Forsmædelser mod deres Hjertes Fædreland“. Men at de forskaanedes for dette nogle Aar længere end Drengene, skyldte de *Frk. Tauber*. Som hun var den første, der havde en dansk Skole der nede efter Krigen 1864, saaledes var hun ogsaa den sidste, der blev tilbage. Hun holdt ud, saa længe det paa nogen Maade var muligt, og gik først, da alle Veje var blevne stængede for hende.

Naar *Frk. Tauber* saaledes blev der nede, længe efter at alle andre var blevne enten trætte eller nødt til at drage bort, saa er dette maaske saa meget mere beundringsværdigt, som det egentlig ikke fra først af var nogen stor Begejstring, der førte hende til Sønderjylland. Hun, der med sin sandhedskjærlige Natur vilde være den sidste til at tillægge sig en Bevæggrund, der den Gang var hende fremmed, siger selv ganske simpelt om Aarsagen til, at hun tog derned: „Under et Besøg hos mine Slægtninge i Haderslev viste det sig, at der kunde være Trang til en Pigeskole for de danske Embedsmænds Børn, og jeg, der nu syntes, jeg havde lært og set meget godt, som kunde gjøre Undervisningen frugtbringende og glædelig, fik Lyst til at prøve mine Kræfter“. Ganske vist havde hun stor Sympathi